

อาทิตย 28 เทศกาลธรรมดา

ในคำสอนเกี่ยวกับการเข้าสู่อาณาจักรของพระเยซูเจ้า ทรงสอนให้ทราบถึงระดับต่าง ๆ ตั้งแต่การถือตามพระบัญญัติไปจนถึงการติดตามพระเยซูเจ้าเอง ซึ่งถ้าการถือตามพระบัญญัติเป็นเรื่องยากแล้ว การติดตามพระองค์ยังเป็นเรื่องยากยิ่งขึ้น แต่สำหรับผู้ที่ทำตาม ซึ่งเป็น การถือตามปรัชญาแท้จริง จะได้รับผลตอบแทนทั้งในโลกนี้และได้ชีวิตนิรันดรในโลกหน้า

พระเยซูเจ้าทรงสอนปรัชญาแท้ของชีวิต

ในคำถามของชายหนุ่มของพระวรสาร ดูเหมือนว่า ชีวิตนิรันดรเป็นสิ่งที่มีความค่ามากที่สุด และชายหนุ่มคนนั้นแสวงหาปรัชญาแท้จริงที่จะทำให้เขาได้รับสิ่งที่มีความค่ามากที่สุดของชีวิต “ชีวิตที่ไม่รู้จักตาย” เป็นคุณค่าสูงสุดที่ชีวิตมนุษย์ที่ต้องตายแสวงหา ชายหนุ่มคนนั้นจึงออกแสวงหาคุณค่านั้น และพร้อมที่จะทำทุกสิ่งเพื่อแลกกับสิ่งนั้น

ปรัชญาแท้ที่พระเยซูเจ้าสอนจึงประกอบด้วยสองสิ่ง ประการแรก การถือตามพระบัญญัติ ซึ่งเป็นเงื่อนไขพื้นฐานของการได้ชีวิตนิรันดร เมื่อชายหนุ่มคนนั้นบอกว่า เขาถือตามพระบัญญัติมาตั้งแต่เด็ก และเขาจึงสงสัยว่า เขาได้รับชีวิตนิรันดรแล้วหรือ พระเยซูก็ตรัสว่า ยังขาดอีกสิ่งเดียว คือ **“จงขายทุกสิ่งและติดตามเรา”** คือ จะต้องแลกด้วยทุกสิ่งเพื่อให้หลุดพ้นจากความอนิจจังของโลกนี้

ชีวิตนิรันดรที่ชายหนุ่มแสวงหาคืออะไร หรือแปลเป็นอีกอย่างหนึ่งได้ว่า อะไรคือคุณค่าสูงสุดของชีวิต ความมั่งคั่งสำหรับชาวอิสราเอลคือ เครื่องหมายของพระพรของพระเจ้า คือ เครื่องหมายของชีวิต แต่สิ่งที่พระเยซูเจ้าตรัสสอนเป็นการบอกว่าการยึดติดกับทรัพย์สินเป็นหนทางที่นำไปสู่หายนะ และสำหรับผู้ที่ไม่ยึดติดต่างหาก ผู้นั้นจะได้รับผลตอบแทนที่เป็นชีวิตนิรันดร ประการที่สอง ปรัชญาแท้ที่พระเยซูเจ้าสอนคือ พระเจ้าต่างหากที่เพียงพอ การติดตามพระองค์ต่างหากคือชีวิตนิรันดร ไม่ใช่ทรัพย์สินที่เสื่อมสลายได้

พระเยซูเจ้าทรงประทานความสุขแท้จริง

ความสุขที่พระเยซูเจ้านำมาให้จึงมิใช่ความสุขในโลกนี้ เหมือนที่คนทั่วไปแสวงหา แต่เป็นความสุขในความมั่นใจในความรักของพระบิดาเจ้า พระองค์ทรงสัญญาจะประทานความสุขอันแท้จริงแก่ผู้ที่ติดตามพระองค์ และปฏิบัติตามพระวาจาของพระองค์

สภาวะของความสุขแท้จริงเราสามารถพบได้แล้วในชีวิตนี้ ผู้มีจิตใจยากจนเป็นผู้กระหายหา แต่เพียงพระเจ้า และไม่คิดใจในทรัพย์สมบัติ ไม่ใช่เพราะทรัพย์สมบัติเป็นสิ่งไม่ดี แต่เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่เพียงพอ ทุกคนมีสิทธิ์และจำเป็นต้องมีทรัพย์สมบัติซึ่งใช้เพื่อการดำรงชีวิต ทุกคนมีสิทธิ์ครอบครองสิ่งของอันเป็นทรัพย์สินของตน แต่ความสุขแท้ขึ้นอยู่กับการใช้ทรัพย์ที่ตนมีอยู่ อย่างสอดคล้องกับแผนการสร้างของพระเจ้าด้วยความยุติธรรม

ปรัชญาณดังกล่าวนี้มีค่ามากกว่าสิ่งใด เพราะพระวาจาของพระเจ้ามีพลังภาพและแหลมคมยิ่งมากจนกระทั่งสามารถใช้แยกแยะ **“วิญญูณจากจิตใจ”** ที่นับว่าแยบยลที่สุดแล้ว จึงสามารถวินิจฉัยความคิดและความรู้สึกในใจของมนุษย์ได้อย่างดี จนกระทั่งไม่มีสิ่งใดซ่อนเร้นไว้เมื่ออยู่เฉพาะพระพักตร์

สำหรับคริสตชนทุกคน การปฏิบัติเพื่อจะเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า มีได้หลากหลายรูปแบบตามวิถีชีวิตของแต่ละคน แต่ที่สำคัญ พระเยซูเจ้าทรงเรียกร้องเราให้ตัดสละทุกอย่างจนถึงไม่มีอะไรเลย หรือว่างเปล่า การให้ทานบ้างจะทำให้จิตใจเราสามารถค่อยๆ ตัดสละจากสิ่งของทรัพย์สมบัติในโลกนี้ได้ดียิ่งขึ้น มีบุคคลในสังคมของเราที่ยังขาดปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ในฐานะที่เราเป็นผู้ติดตามพระองค์ นี่เป็นโอกาสแห่งพระหรรษทาน เราจึงไม่รีรอในการให้ความช่วยเหลือผู้ยากจน ผู้ขัดสนเหล่านั้น นี่คือการตัดสละ ละน้ำใจของตนเอง ไม่หลงไหลกับสิ่งของ ที่เป็นเพียงเปลือกนอกของชีวิต

ขอพระหรรษทานและสันติสุขจากพระเจ้า พระบิดาของเรา และจากพระเยซูคริสตเจ้า สถิตกับท่านทั้งหลายเสมอ

คุณพ่อสมศักดิ์ ตู้อาราม